

епопъ забѣлѣзваме и така наричанитѣ лирични отетѣпи, изрази на лични чувства и възгледи на поета.

Б. Лирична поезия (Лирика).

*Да се прочете слѣдното стихотворение отъ
Вазова «Байронъ».*

Безсмъртенъ синъ на мрачнѣи Албионъ,
Пѣвецъ на Хайде, на Джаура,
Подъ тозъ класиченъ, грѣцки небосклонъ
Заспа душата ти — вѣчна буря.
По суша, по море ти миръ нѣма.
Опѣтъ отъ слава и отъ злоба,
Ти съ бурна пѣсенъ въ тоя свѣтъ мина.
Кажѣ: спокоенъ ли си въ гроба?
Отдавна въ твоя лобъ, дѣ гений грѣлъ,
Подземни черви се вѣврѣха. . . .
Подъ люти бѣха червитѣ, безъ жалъ
Кои приживѣ те гризѣха.
Ти много идоли вдига, ломѣ. . . .
Послѣдний викаха — свобода!
Заспа, а твойто име все гърми
На Хомера подъ небосвода.

Справедливо ли Байронъ е нареченъ „безсмъртенъ?“ Коя страна се зове „Албионъ?“ Защо душата на поета е наречена „вѣчна буря?“ Какво се разбира отъ петия стихъ? Защо пѣсенъта му е наречена „бурна?“ За какво се говори въ третия куплетъ? Кое прави името на поета все да гърми на Хомера подъ небосвода?“ Истина ли, послѣдниятъ му идолъ викаха „свобода?“ Ако това стихотворение не бѣше озаглавено, може ли читателтъ да разбере за кого се говори въ него? По какво може да разбере той за кого се говори? Всѣкой ли може да разбере, за кого се говори въ стихотворението, ако не бѣше озаглавено?

За да разберемъ, колко справедливо Байронъ е нареченъ „безсмъртенъ“, нека приведемъ изъ неговата биография слѣднитѣ редове: «Байронъ е успѣлъ да направи онова, къмъ което се стрѣмилъ — нѣщо по-добро отъ писането стихове». Неговото значение за развитието на Европа, не само литературно, но и умствено, е грамадно и не може да изчезне съ вѣкове. . . . Вситѣ основни мотиви на неговото творчество сѣ свърѣмнени. Неговитѣ произведения сѣ изразъ на великитѣ задачи на XIX. столѣтие. Всичко, изказано отъ него въ епохата на реставрацията, е пригодно и за нашитѣ дни. Ни единъ редъ не може да се нарече остарѣлъ». Старото название на Велико-Британія е Албионъ, оттамъ Бай-